

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010283
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010283.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04. augusta 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

B. N.,

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., E. č. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/65/2021 zo dňa 24.05.2021 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. sa vo výroku I. napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa zrušuje časť výroku spočívajúca v tom, že odsúdený B. N. sa podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu aj rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/166/2011 zo dňa 08.02.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/75/2012 zo dňa 18.07.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2PP/21/2013 zo dňa 23.05.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2PP/21/2013 zo dňa 16.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/98/2015 zo dňa 27.10.2015.

Zvyšná časť výroku I. a celý výrok II. napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/166/2012 zo dňa 23.01.2013 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/61/2013 zo dňa 15.10.2013) bol B. N. odsúdený pre dvojnásobný pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 18 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/31/2015 zo dňa 29.04.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/69/2015 zo dňa 15.02.2016 bol B. N. odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 roky, na výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/238/2008 zo dňa 01.04.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/112/2015 zo dňa 14.07.2016 bol B. N. odsúdený pre zločin lúpeže

podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné k súhrnnému trestu odňatia slobody na 5 rokov, na výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/80/2016 zo dňa 25.10.2016 bol odsúdený B. N. na ďalší výkon vyššie uvedených trestov odňatia slobody uložených mu v trestných veciach vedených pod sp. zn. 3T/31/2015 a 2T/238/2008 preradený z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/166/2011 zo dňa 08.02.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/75/2012 zo dňa 18.07.2012 bol B. N. odsúdený pre dvojnásobný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 16 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2PP/21/2013 zo dňa 23.05.2013 bol odsúdený B. N. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3T/166/2011, a bola mu určená skúšobná doba na 3 roky.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2PP/21/2013 zo dňa 16.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/98/2015 zo dňa 27.10.2015 bolo vyslovené jeho neosvedčenie sa v tejto skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody na 7 mesiacov a 5 dní do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/355/2016 zo dňa 13.02.2017 bol odsúdenému B. N. určený spoločný spôsob vyššie uvedených trestov odňatia slobody postupne mu uložených v trestných veciach vedených pod sp. zn. 3T/31/2015, 2T/238/2008 a 3T/166/2011 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený B. N. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 3 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad na 1 rok. Zároveň mu bola uložená na čas probačného dohľadu povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že z hodnotenia ústavu vyplýva, že resocializačná prognóza je u odsúdeného hodnotená ako menej priaznivá pre stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Odsúdený má v odpise registra trestov 9 záznamov a v minulosti bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tejto skutočnosti naďalej páchal trestnú činnosť. Preto u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti už povedie riadny život. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený prostredníctvom obhajcu tak, že táto neobsahuje žiadnu argumentáciu spôsobilú spochybniť argumenty súdu prvého stupňa prezentované v napadnutom uznesení. Považuje za celkom nenáležité, ak prokurátor výlučne odkázal na jeho trestnú minulosť, vrátane jedného neúspešného podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na základe čoho spochybňuje, že povedie v budúcnosti riadny život. Prokurátor neprihliadal na aktuálne správy k jeho osobe a jeho pomerom. Dodal, že miera rizika späť s podmienene prepustením je zmierniteľná uložením doprovodných opatrení predvídaných v ustanoveniach § 51 ods. 3 a 4 Tr. zák., t.j. dohľadom či primeranými obmedzeniami a primeranými povinnosťami. Navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť

prokurátora síce nie je dôvodná, ale z podnetu sťažnosti prokurátora je potrebné, aby sa rozhodnutie o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody týkalo len trestov odňatia slobody, z výkonu ktorých je možné odsúdeného podmienčne prepustiť.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa v prítomnosti obhajcu k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako i k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienčné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienčné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., ako aj § 68 ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že bolo preukázané splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaných trestov odňatia slobody (3T/166/2012, 3T/31/2015 a 2T/238/2008), teda 1/2 pri prečine a 2/3 pri zločine, a celého zvyšku jedného z nich (3T/166/2011), a to bez ohľadu na to, v akom poradí ústav na výkon trestu eviduje príslušné nariadenia výkonov týchto trestov odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 68 ods. 5 Tr. zák. opätovné podmienčné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

Avšak z pohľadu výrokovej časti napadnutého uznesenia bola chybnou tá jeho časť, podľa ktorej súd prvého stupňa odsúdeného podmienčne prepustil aj z výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trestnej veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 3T/166/2011 (príslušné rozhodnutia o výkone tohto trestu odňatia slobody sú špecifikované vyššie), z výkonu ktorého už bol raz podmienčne prepustený. Trestný zákon síce upravuje aj takú možnosť, že odsúdený môže byť podmienčne prepustený po výkone pomernej časti minimálne jedného uloženého trestu odňatia slobody a súčasne po výkone celého zvyšku „ďalšieho“ trestu odňatia slobody (§ 68 ods. 2), avšak opätovné podmienčné prepustenie z výkonu toho istého trestu odňatia slobody následne už „zakazuje“ v ustanovení § 68 ods. 5.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka. Odsúdeného ústav na výkon trestu vyhodnotil skôr pozitívne. Z jeho hodnotenia vyplývajú síce určité negatívne poznatky o nedostatočnej úprave osobných vecí odsúdeného, či pri jeho pracovnom zaradení, avšak tieto neboli riešené disciplinárne a sú „kompenzované“ tým, že bol naopak opakovane disciplinárne odmenený za dlhodobé vzorné plnenie si pracovných povinností a činností pre všeobecný rozvoj osobnosti (doposiaľ 10-krát). Odsúdený zaujíma taktiež k spáchanej trestnej činnosti a k užívaniu návykových látok kritický postoj, a vo všetkých častiach plní stanovený program zaobchádzania.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

I keď ústav na výkon trestu vyhodnotil u odsúdeného síce stredné riziko sociálneho zlyhania, súd prvého stupňa jasne a zrozumiteľne vysvetlil, z akých dôvodov považoval aj túto druhú materiálnu podmienku u odsúdeného za splnenú.

Z pohľadu pozitívnej prognózy vedenia riadneho života na slobode po podmienčnom prepustení krajský súd poukazuje na to, že odsúdený v rámci podaného návrhu predložil aj písomné prisľuby bývania a zamestnania po jeho prepustení na slobodu, a počas výkonu trestu odňatia slobody udržiaval pozitívne vzťahy s rodinou a svojou družkou, s ktorou sa plánuje po prepustení aj oženiť. Odsúdený má tiež riadne osvojené pracovné návyky. Tým je riziko jeho recidívy čiastočne eliminované. Odsúdený si bol taktiež schopný svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody vytvoriť podmienky na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením do ústavu s miernejším - minimálnym stupňom stráženia.

Je však síce pravdou, že odsúdený sa v minulosti dopúšťal spravidla totožnej trestnej činnosti (prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia) a už bol v minulosti aj podmiennečne prepustený (ako bolo už uvedené vyššie), avšak skoro všetkej trestnej činnosti (okrem jediného skutku v trestnej veci pod sp. zn. 3T/31/2015), pre ktorú aktuálne vykonáva tresty odňatia slobody, sa dopustil pred týmto podmiennečným prepustením. Nemožno preto bezvýhradne akceptovať sťažnostnú námietku prokurátora, že odsúdený naďalej páchal trestnú činnosť napriek tomu, že už bol podmiennečne prepustený. Zároveň pri svojom rozhodovaní krajský súd prihliadol na tú skutočnosť, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody nachádza nepretržite už skoro 7 rokov, keď na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 12.09.2014 (zároveň došlo k započítaniu skoršieho obdobia od 20.08.2008 do 10.05.2010, počas ktorého bol odsúdený vo výkone väzby) a na jeho prevýchovu by malo byť vplývajúce už len do 25.01.2023, teda menej ako 1,5 roka.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam je aj podľa názoru krajského súdu preto možné a aj dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celých trestov odňatia slobody, z ktorých je možné ho podmiennečne prepustiť.

Napokon aj riaditeľ ústavu na výkon trestu navrhol rozhodnúť o návrhu odsúdeného tak, ako to urobil súd prvého stupňa. Z pohľadu dôvodov sťažnosti prokurátora potom krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného s probačným dohľadom bolo potrebné odmietnuť. Prítom len skutočnosť, že odsúdený už v minulosti vykonal iný trest odňatia slobody, prípadne už bol v minulosti z jeho výkonu aj podmiennečne prepustený, nemôže bez ďalšieho viesť k záveru, že odsúdeného nie je možné podmiennečne prepustiť.

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o podmiennečných prepusteniach prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani rozumný dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 3 roky s nariadením probačného dohľadu nad jeho správaním na 1 rok a súčasným uložením jednej povinnosti za primerané a zákonné z pohľadu predchádzania v páchaní ďalšej trestnej činnosti zo strany odsúdeného po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu. Dĺžka skúšobnej doby, probačný dohľad a plnenie uloženej povinnosti sú spôsobilé doviesť nápravu odsúdeného aj na slobode, a zohľadňujú aj povahu spáchaných trestných činov a to, že odsúdený vykonával uložené tresty odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zohľadňujú napokon aj to, že skoršie podmiennečné prepustenie odsúdeného len s určením skúšobnej doby nespĺnilo svoj účel.

V prípade, ak odsúdený nespĺní podmienky podmiennečného prepustenia, bude možné rozhodnúť o nariadení výkonu zvyšku trestov odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd z podnetu sťažnosti prokurátora v zmysle § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. vo veci sám tak, že obmedzil svoje rozhodnutie na „opravu“ chybných častí napadnutého uznesenia, ktorú bolo možné oddeliť od ostatných.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.